

miet kan gennemføre den Skoleordning, som det nu efter nøie Overveielse er kommen til og som er slaaet fast gennem kongelig Resolution. Hvis man altsaa vil tale om Kunsten her i Landet, fremhæve den og dens Interesser, saa behæge man at se Tingen fra begge Sider. Hvis man vil mene, at det er rigtigt — og det kan der naturligvis være Noget i — at der bør være en Konkurrence mellem den frie Kunst og den officielle Kunst, for at bruge disse Benaevnelser, som jeg forøvrigt ikke anerkjender som i og for sig crakte og korrekte, saa maa man ogsaa, hvis man fordrer særlig Understøttelse og Bevilling til den frie Kunst, først og fremmest sætte Statens Anstalt i Stand til at gennemføre sin Undervisning saa godt som den efter de forhaandenværende personlige Kræfter formaar. Det have de Herrer nægtet, og de fortsatte disse Rægtelser paa Finansloven i Aar. Blive vi enige om Akademiets Budget, saa kunne vi ogsaa nok blive enige om de 4,000 Kr. til denne Skole.

Ordføreren (Holstein): Jeg maa anerkjende, at den høitærede Minister er kommen tilbage fra det gamle Prokuratorstandpunkt, vi ere nu inde paa Kompensationernes Omraade, som det er behageligere at forhandle paa end paa denne stramme Morals, som er saa klippesast, at den strænmer baade Folk i Salen og udenfor Salen. Men dertil maa jeg ogsaa indskrænke min Aerkjendelse. Jeg vil blot, forinden jeg gaar over til at omtale det sidste Spørgsmaal, bemærke, at medens Ministeren ganske vist har Ret i, at der kun er een juridisk Afgjørelse af Tvistepunktet om, hvorvidt en Fremgangsmaade er lovlig eller ikke, saa er der paa den anden Side ingen Tvivl om, at Ministeren bliver nødt til at indrømme, at der er andre Afgjørelser i Verden end de juridiske. Jeg mener ikke uretlige, men lovlige Afgjørelser, som man bliver nødt til at høre sig for. (En Stemme: Og det er?) Det er den offentlige Mening om Evnen til at kunne regjere. Den høitærede Minister vil ikke kunne bestride, at den Maade, hvorpaa han stiller sig, har sine Konsekvenser, og jeg kan forsikre ham, at hvis den vedbliver ad Aare, vil det ogsaa have sine fremtidige Konsekvenser i Forholdet mellem Ministeren og dette Thing, og hvis han lader, som om det er ham ligegyldigt, vil det faktisk ikke blive ham ligegyldigt; det skal den høitærede Minister nok saa at føle. — Hvad Kunstskolen angaar, saa siger den meget ærede Minister: Det har aldrig været min Hensigt at ville drive dem tilbage til det Stand-

punkt, de indtog, da de kun vare en saakaldt Skole for nogen Model, men jeg vil ikke oprette et lille privat Akademi til at konkurrere med Statens. Jeg skal anerkjende, at den høitærede Minister der har fortolket eller forladt, hvad der staar i Anmærkningerne, fordi Anmærkningerne nemlig gaa ud paa det Modsatte. Anmærkningerne gaa ud paa, at den skulle indskrænkes til paany at være en Skole for Undervisning i Tegning efter nogen Model, og føjer til, at det skal være for saadanne ældre Elever, der enten have taget Afgangsbevis fra Kunstakademiet eller staa paa et lignende Modenhedstrin. Nu har Ministeren udtrykkelig udtalt, at det er ikke hans Mening. Han har paa den ene Side udtalt, at det kun er hans Mening at modsætte sig en Børneskole, at han altsaa ønsker en akademisk Undervisning, paa den anden Side vil han ikke tvinge Skolen tilbage til det, den var, den Gang, da den fik Bevillingen. Jeg forstaar Ministeren saaledes, at han egentlig ikke vil opgibe det Omraade, som var Forsættningen eller i ethvert Tilfælde i store Træk var angivet som Formaalet, da Skolen i sin Tid fik sin første Bevilling, men han tilføiede, at det ikke var hans Mening at stille nogenjohmhelst Betingelse for, hvem der havde Afgang til Skolen, at der hverken skulle foretages Bevis eller anden Kontrol fra Akademiets Side, det skulde blot være voksne Mennesker. Jeg indrømmer, at der i begge disse Udtalelser er en meget væsentlig Forskjel mellem det, Ministeren har sagt i Dag, og det, der staar i Anmærkningerne, men hvorefter vil Ministeren bestandig kalde det et lille privat Akademi? Det bliver jo dog intet lille privat Akademi blot, fordi Ministeren kalder det saa; thi et Akademi maa jo give mere end de tre Malerskoler, som her have fundet Sted i de sidste Aar paa forskjellige Steder i Kjøbenhavn. Paa den anden Side forekommer det mig, at Ministeren er forpligtet til ogsaa at give Bevillingen i Aar saaledes som tidligere, thi den Gang, da Kunstnerne indgav deres Andragende, og Forhandlingerne bleve førte derom her i Thinget, ansaa man ham for forpligtet til ogsaa at give Bevillingen i Aar, og han kan ikke opstille indskrænkende Bestemmelser uden at komme bort baade fra Overenskomsten med os og det Hensyn, han skylder de Kunstnere, der i Tillid til den Bevilling, man den Gang gav, have begyndt en Virksomhed, som de ikke ville kunne fortsætte nderligere uden Bevillingen. Det nærmere skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal indrømme, at sjøndt jeg ikke er enig i, at Ministeren udtømmende betegnede